

2. Orzeczenie zmieniające wysokość ryczałtu powinno zawierać datę, od której następuje zmiana.

3. Od decyzji zmieniającej wysokość ryczałtu podatnik może w terminie określonym w § 7 złożyć odwołanie lub zrzec się ryczałtu.

4. Jeżeli w następstwie zmian, o których mowa w ust. 1, należałoby obniżyć wysokość ryczałtu, organ finansowy ogranicza tymczasowo pobór kwartalnych rat ryczałtu o kwotę, o jaką należałoby ograniczyć ryczałt, a po zakończeniu roku podatkowego wydaje decyzję zmieniającą wysokość ryczałtu, biorąc pod uwagę całoroczną działalność podatnika.

§ 11. 1. Podatnicy, opłacający ryczałt na zasadach niniejszego rozporządzenia, zostaną wyłączeni z grup osób opłacających ryczałt i opłacać będą podatek dochodowy lub podatki obrotowy i dochodowy na zasadach ogólnych na podstawie decyzji właściwego organu finansowego prezydium powiatowej (miejskiej, dzielnicowej) rady narodowej za cały rok podatkowy w przypadku:

- 1) utraty warunków do opłacania ryczałtu i zawiadomienia o tym organu finansowego,
- 2) stwierdzenia niezgodności ze stanem faktycznym danych zawartych we wniosku lub w zawiadomieniu bądź stwierdzenia, że podatnik nie przestrzega przepisów w zakresie wydawania i przechowywania rachunków,
- 3) niezawiadomienia organu finansowego o utracie warunków do opłacania ryczałtu bądź o zmianach mających wpływ na wysokość ryczałtu.

2. W przypadku określonym w ust. 1 pkt 2 i 3 wyłącznie z grupy osób opłacających ryczałtowany podatek i opłacanie podatku dochodowego lub podatków obrotowego i dochodowego na zasadach ogólnych następuje niezależnie od ciężającej na podatniku odpowiedzialności na podstawie prawa karnego skarbowego.

3. W przypadku określonym w ust. 1 kwoty wpłacone tytułem ryczałtu zalicza się na podatek dochodowy, a jeżeli na podatniku ciąży obowiązek podatkowy również i w podatku obrotowym — nadwyżkę przekraczającą kwotę podatku dochodowego zalicza się na podatek obrotowy.

4. W razie wyłączenia z ryczałtu dokonanego w związku z zawiadomieniem przez podatnika o utracie warunków do opłacania ryczałtu podatnicy wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wylęgu i hodowli drobiu:

- 1) w rozmiarach nie przekraczających rozmiarów określonych w § 1 ust. 3 — obowiązani są, poczynając od pierwszego dnia miesiąca następującego po doręczeniu decyzji o wyłączeniu z ryczałtu, do prowadzenia ewidencji zawierającej wykaz zakupionych, jak również sprzedanych sztuk drobiu (piskląt, kurcząt, kur, kogutów, kaczek) i jaj oraz nadal do wydawania i przechowywania rachunków stwierdzających sprzedaż drobiu i jaj (§ 3 ust. 2),
- 2) w rozmiarach przekraczających rozmiary określone w § 1 ust. 3 — obowiązani są do założenia właściwych ksiąg w terminie określonym w pkt 1.

§ 12. W razie prowadzenia hodowli mieszanej kur i kaczek dla określenia rozmiaru działalności gospodarczej, uzasadniającego zwolnienie bądź zakres obowiązku podatkowego, przyjmuje się wskaźnik przeliczeniowy: 1 kaczka = 2 kury.

§ 13. Organ finansowy prezydium powiatowej (miejskiej, dzielnicowej) rady narodowej orzeka o wyłączeniu z ryczałtu oraz o zmianie ryczałtu na podstawie materiału dowodowego po zasięgnięciu opinii wydziału rolnictwa i leśnictwa tego prezydium.

§ 14. Rozporządzenie nie narusza przepisów o zaniechaniu ustalania zobowiązań podatkowych w zakresie podatków obrotowego i dochodowego od przychodów osiągniętych z przedsiębiorstw wylęgu i hodowli drobiu założonych w czasie od dnia 1 stycznia 1958 r. do dnia 31 grudnia 1960 r., określonych w zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 26 września 1958 r. w sprawie zaniechania ustalania zobowiązań podatkowych w zakresie podatków obrotowego i dochodowego z tytułu hodowli drobiu (Monitor Polski Nr 75, poz. 444).

§ 15. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie poczynając od roku podatkowego 1961.

Minister Finansów: *J. Albrecht*

II

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 31 grudnia 1960 r.

w sprawie obniżenia skali w podatku od wynagrodzeń dla niektórych grup pracowników.

Na podstawie art. 10 ust. 5 i 8 oraz art. 13 ust. 6 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. z 1949 r. Nr 7, poz. 41, z 1956 r. Nr 44, poz. 201 i z 1959 r. Nr 11, poz. 60) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy § 1 ust. 2 oraz §§ 2 i 3 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 25 września 1956 r. w sprawie obniżenia skali w podatku od wynagrodzeń dla niektórych grup podatników oraz zwolnienia niektórych grup podatników w podatku od wynagrodzeń (Dz. U. Nr 44, poz. 202) mają odpowiednie zastosowanie do wynagrodzeń wszystkich pracowników zatrudnionych:

- 1) w przedsiębiorstwach handlu zagranicznego,
- 2) w biurach projektowych,
- 3) w administracji centralnej,
- 4) w organizacjach politycznych, społecznych i zawodowych,
- 5) u pracodawców nie będących podmiotami gospodarki społecznej.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do wynagrodzeń należnych za okres od dnia 1 stycznia 1961 r.

Minister Finansów: *w z. J. Kola*